

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conuerso à spiritu superbiae tantato, & per Angelum, per ostensa
cadauera mortuorum liberato, cap. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

per vitium superbiæ caro, mundus, & diabolus, non
solam sacerdotes, sed & personas claustrales tentent,
sequentia declarabunt.

C A P V T IV.

IN Hemmenrode Conuersus quidam fuit natione *Apostolus*-
Coloniensis, nomine Liffardus, vir satis humilis *tare ex*
ac mansuetus; huius erat officij, sues monasterij *superbiæ*
custodire. Circa finem vitæ eius, sicut mihi retulit do- *wolens, in*
minus Hermannus, tunc Abbas illius, tali ordine ten- *spectu ca*
tatus est a spiritu superbiæ. Cū esset senex, & diu por- *daueri-*
eos pauisset, talia cœpit in cogitationibus suis tracta- *bus, reso-*
re: *Quid est quod ago? Homo sum bene natus, sed p:scit.*
propter hoc vile officiū omnibus amicis meis despe-
ctus: non ero diutius in hoc loco subulcus ad illorum
confusionem, ex quo mihi non parcitur, recedā hinc.
Qui cū fixum teneret in animo, quod manè rece-
deret de monasterio, tentationes diutius non valens
sustinere, nocte eadem, cū in lecto suo federet & vi-
gilaret, persona quædam reuerenda illi apparuit, & vt
se sequeretur manu signauit. Mox ille surgens, calcea-
menta induit, & præcedentē secutus, ad ostium dor-
mitorij venit; quo cælitus patefacto, simul ad ianuam
accererunt ecclesiæ, quam eadem potentia confide-
rans apertam, simul ingressi sunt. Ita ei signis erat im-
portunus, ut non posset non sequi præcedentem. Cū
que duceretur per medium chorūm Conuersorum, &
coram altari sancti Ioannis Baptistæ transiens, pro-
fundè inclinaret & ordinatè, inclinauit & ille, dices:
Bene fecisti, sic profundè inclinando: venientesque ad
meridionale ostium ecclesiæ, per quod itur in clau-
strum, viderunt illud ostium similiter apertum, quod
ducit ad cœmiteriū. Vniuersa hæc ostia noctibus etiā
clauibus firmantur. His visis, frater Liffardus miratus
est valde, nec tamen ausus fuit illum interrogare, tu
quis es, vel quod me ducis? Ingressis eis cœmiterium,
statim aperta sunt sepulchra omnia mortuorum, &
& cū Conuersum duxisset ad hominem recenter se-
pultum, dicebat illi: Vides hunc hominem? Citò talis
eris, quod yis ire? Quæ cū adhuc ducere yellet ad alia

corpora putrida, multumque fœtentia, cœpit Cōuersus reniti & clamare, parce mihi Domine, parce, non enim illa possum videre. Cui ductor respondit: Si non potes hoc quod citò eris videre, ut quid propter modicam superbiam vis de portu salutis recedere? Si ergo vis ut parcam tibi, promitte mihi, quod non recedas ab hoc loco. Et promisit ei: Quem cum reduceret, mox clausa sunt sepulchra, clausa sunt post eos ostia singula; & cum transiret ante altare Conuersorum, ibique inclinaret, denuo de hoc eum commendauit; satis ostendens quod Deo placeret inclinatio profunda. Ingressis eis dormitorium, statim post eos clausum est ostium; mox vero ut Conuersus in suum lectum se reclinavit, persona ducentis disparuit, & ab illa hora tentatio immissa cessauit. APOLLONIVS: Puto Angelum Domini fuisse personam illam, qui Conuersum superbientem tam horrenda visione erudit, & ad statum humilitatis reduceret. CÆSARIUS: Bene sentis: tanta enim est clementia Redemptoris, ut licet sinat suos aliquando seruos graibus temptationibus pulsari, non tamen eosdem permittit, temptationibus cedendo, mercede suorum laborum fraudari. APOLLONIVS: Timeo quod saepè inanis gloria religiosorum merita impedit. CÆSARIUS: Vana gloria virtutibus nimis est importuna, & de sanctitate nascitur.

CAPUT V.

*Virgini-
tatem si-
ne humi-
litate de-
mon non
timet.*

Oblessum quandam amici sui ad quoddam cenobium ordinis nostri, spe liberationis, traxerunt. Ad quem egressus Prior, assumpto secum monacho magnæ opinionis adolescentे, quem nouerat virginem corpore, ait dæmoni: Si præceperit tibi monachus iste ut exeras, quomodo audebis manere? Respondit dæmon: Non eum timeo: superbus est enim. APOLLONIVS: Ex hoc loco satis intelligo, quod ex virtute corporalis innocentiae in mente huius monachi natum sit vitiū inanis gloriæ. CÆSARIUS: Nec Deo placet, nec diabolus timet sine humilitate virginitatem, cum tamen Deo placeat, & diabolus timeat sine